

шим не тільки в Україні, а й у колишньому Союзі РСР започаткував дослідження реформування відносин власності у сільському господарстві, здійснив великомасштабне дослідження поглядів селян на цю проблему. Тоді ж обґрунтував необхідність і розробив відповідну методику реформування майнових відносин власності у колгоспах зі збереженням їхньої майнової цілісності, здійснив її експериментальну перевірку і практичне втілення у ряді господарств. Вона була покладена в основу паювання майна в колгоспах. Ним же розроблено оригінальну модель перетворення колгоспників у своєрідних співласників колгоспної землі зі збереженням земельної цілісності колективних господарств. Працюючи в системі НАН України (ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»), В.В. Юрчишин останніми роками зосередився на дослідженнях соціальних проблем сільського господарства, села і селянства. Продовжує досліджувати проблеми виведення в країні аграрної політики з її серцевиною – соціальними

ними, економічними й виробничими відносинами на національно необхідний рівень.

В.В. Юрчишин – автор понад 500 фундаментальних наукових праць, у тому числі 16 індивідуальних і колективних монографій із проблем аграрної політики, реформування аграрних відносин, переходу до ринкової економіки, історії аграрної економіки України.

Велику увагу Володимир Васильович приділяє підготовці молодих учених. Під його керівництвом підготовлено чотири доктори і 48 кандидатів економічних наук.

Активна та плідна діяльність В.В. Юрчишина відзначена державними нагородами – орденом «Знак Пошани», медалями, грамотами.

Прийміть, шановний Володимире Васильовичу, найтепліші, сердечні привітання з ювілеєм. Зичимо Вам міцного здоров'я, плідного довголіття. Хай завжди оточують Вас любов і вдячність рідних та близьких людей, повага вірних друзів. Впевнені, що Ви й надалі спрямовуватимете свій досвід і талант ученого для піднесення престижу нашої держави.

*

Віктору Олексійовичу Пабату – 70!

У березні поточного року відзначає свій ювілей провідний учений-аграрник, доктор сільськогосподарських наук, професор, заслужений працівник сільського господарства України, академік Російської академії природничих наук Віктор Олексійович Пабат.

Народився Віктор Олексійович на Чернігівщині в селі Вишнівка Ічнянського району. Як згадує ювіляр, його село незвичайної краси: затишні вулиці, мальовнича природа, навколо ліси й озера. І далі він стверджує, що ще більшої величності надають йому жителі села – добрі, щирі та, головне, працьовіті, які трудяться від зорі до зорі на ланах, фермах і в тракторній бригаді.

Після закінчення школи продовжив навчання в Полтавському сільськогосподарському інституті. Вже на другому курсі, завдяки його організаторським здібностям та відмінному навчанню, студенти обрали Віктора Олексійовича головою студкому інституту на всі роки навчання.

Здобувши вищу освіту Віктор Олексійович працював за розподілом у радгоспі «Степне» Полтавського району зоотехніком, а через рік вже обіймав посаду головного зоотехніка цього ж господарства. За його

участі тут створено два племзаводи, з них один – по свинарству і другий – по великій рогатій худобі.

Працюючи в «Степному», Віктор Олексійович тісно пов’язав себе з наукою, вибрав тему кандидатської дисертації та вступив заочно до аспірантури, яку успішно закінчив. Згодом працював на посаді директора навчально-дослідного господарства «Ювілейний» Полтавського сільськогосподарського інституту.

Під його керівництвом разом із трудовим колективом створено господарство, яке за показниками врожайності зернових, технічних та інших культур, рівнем продуктивності тваринництва, соціальної інфраструктури займало одне з перших місць серед господарств вищих навчальних закладів сільськогосподарського спрямування тодішнього Радянського Союзу. Очолюване В.О. Пабатом господарство було постійним учасником Виставки досягнень народного господарства УРСР і СРСР. У цей період життя Віктор Олексійович підготував та захистив кандидатську дисертацію й одержав науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

А згодом настав період напруженої праці у Семенівському районі цієї ж області, який на той час був у числі відстаючих. За короткий проміжок часу, працюючи першим керівником району, йому вдалося значно підвищити загальний рівень розвитку всіх галузей району, який вийшов на домінуючі позиції в області.

Завдячуючи невичерпній енергії, працелюбності, баченню перспективи в кожній важливій справі Віктора Олексійовича помітило вище керівництво і незабаром він працював у центральних керівних органах України: заступник завідувача сільськогосподарського відділу й інспектор ЦК Компартії України; заступник голови правління концерну «Укрм’ясо»; перший заступник і заступник Міністра сільського господарства України; радник голови Секретаріату Президента України; перший помічник Голови Верховної Ради України.

Мудрі люди, з колosalним досвідом працюють також у пенсійний період свого життя. Цей період – жнива, і врожай передається

ся наступним поколінням. І не випадково Віктор Олексійович й нині успішно працює на посаді заступника директора і професором кафедри інноваційної діяльності в АПК Навчально-наукового інституту післядипломної освіти Національного університету біоресурсів і природокористування України. Вчений вдало узагальнив результати наукової та практичної діяльності й захистив докторську дисертацію, в якій сформульовано селекційно-генетичні фактори формування м’ясної продуктивності худоби.

Своїми науковими працями в галузі агропромислового виробництва, а також підвищення його економічної ефективності, уdosконалення управління цієї галузі, продовольчої безпеки, інноваційної діяльності він злагатив ключові напрями аграрної науки. Власним здобутком Віктора Олексійовича є понад 300 наукових і навчально-методичних праць, він є автором двох підручників для студентів сільськогосподарського спрямування, монографії, довідників тощо.

Виступаючи на сторінках журналів, газет, по радіо й телебаченню, виїжджаючи в регіони і господарства різних форм власності, він є порадником та наставником для хліборобів і спеціалістів, знаходить шляхи виходу зі скрутного становища, але завжди залишається на державних позиціях, на боці простого люду. У науковому світі, освіті й у сфері аграрного виробництва Віктора Олексійовича поважають за професіоналізм, цілеспрямованість, вимогливість і високу самовіддачу, доброзичливість та порядність. І в цьому велика, а точніше, безмежна заслуга його матері – Палажки Марківни та батька Олексія Федоровича, які прищепили йому такі прекрасні риси.

За багаторічну сумлінну працю, значний внесок у науку, освіту й виробництво професору В.О. Пабату Указом Президента України присвоєно звання «Заслужений працівник сільського господарства України», він нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України та Почесними грамотами Київської обласної ради й обласної державної адміністрації.

Шановний Вікторе Олексійович! В день славного ювілею зичимо Вам міцного здоров’я, невичерпної творчої та життєвої енер-

гії, оптимізму й бадьорості, родинного благополуччя. Впевнені, що Ви й надалі спрямовуватимете свій досвід, талант організа-

тора та вченого для піднесення престижу аграрного виробництва, науки і освіти.

**Колектив Навчально-наукового інституту післядипломної освіти
Національного університету біоресурсів
і природокористування України**

***
Новини АПК

**Посівна площа сільськогосподарських культур в
Україні прогнозується в межах 27,2 млн га**

Станом на 27.02.2015 р.

I. Хід польових робіт

Підживлення озимих культур, вирощуваних на зерно, проведено на площі 2038,9 тис. га (у 2014 р. – 1332 тис. га), крім того, озимий ріпак підживлений на 268,0 тис. га (у 2014 р. – 261 тис. га). Найбільші площини підживлено в Одеській – 342,1 тис. га, Миколаївській – 288,6 тис. га, Дніпропетровській – 245,9 тис. га, Запорізькій – 229,6 тис. га та Херсонській – 217,5 тис. га областях.

II. Стан посівів озимих

Обстеження посівів озимих зернових культур показує, що сходи одержано на площі 7,8 млн га (98 % до посіяння), з них у добром та задовільному стані на площі 6,4 млн га (82 %), у слабкому та зрідженному – 1,4 млн га (18 %). Близько 2 % посівів (151 тис. га) не дали сходів. Найбільше таких площ у Вінницькій, Кіровоградській та Луганській областях.

За попередніми даними регіонів вся посівна площа сільськогосподарських культур у всіх категоріях господарств під урожай 2015 року прогнозується в межах 27,2 млн га, або на рівні минулого року.

Зерновий клин у всіх категоріях господарств становитиме 15,6 млн га (на 614,1 тис. га більше проти минулого року), або 57 % у структурі посівних площ.

При цьому структура зернового клину під урожай 2015 року буде коригуватися залежно від умов пірезимівлі озимих культур, за рахунок оптимізації площ ярих зернових культур, зокрема, кукурудзи на зерно, пізніх круп'яних культур та сої.

III. Забезпеченість насінням

Сільськогосподарськими підприємствами для посіву закладено 383,6 тис. т насіння ярих зернових і зернобобових культур, або 120% до потреби. До посівних кондицій доведено пшениці – 116 % до потреби, ячменю – 111 %, вівса – 108 %, гречки – 72 %, гороху – 102 %, кукурудзи – 82 %, соняшнику – 61 %, сої – 62 %.

Для забезпечення сільськогосподарських виробників на пільгових умовах у ДП «Державний резервний насіннєвий фонд» підготовлено до реалізації 6839 т насіння ярих культур, у тому числі: пшениці – 65, ячменю – 2795, вівса – 566, гороху – 120, гречки – 190, сої – 599, кукурудзи – 2189, соняшнику – 135 т.

IV. Забезпеченість мінеральними добривами

Для проведення комплексу весняно-польових робіт заявлено та передбачається використати 976 тис. т поживних речовин мінеральних добрив, у т.ч. азотних – 697 тис. т, фосфорних – 159 тис. т, калійних 119 тис. т.

V. Засоби захисту рослин

Для захисту рослин від бур'янів, хвороб та шкідників сільськогосподарських культур товаровиробниками попередньо заявлено 27,7 тис. т пестицидів проти 29,1 тис. т у 2014 році, в тому числі 17,9 тис. т гербіцидів проти 18,5 тис. т у 2014 р.

VI. Матеріально -технічне забезпечення

Завершується підготовка сільськогосподарської техніки до весняно-польових робіт. В агропромисловому комплексі України наявний парк тракторів становить 323 тис. од., зокрема 167 тис. од. у сільськогосподарських підприємствах та понад 350 тис. од. грунтообробних і посівних машин.

Технологічна потреба сільгосптоваровиробників у пальному на 2015 рік становить близько 1,4 млн т дизпалива та 361,2 тис. т бензину, зокрема на проведення весняно-польових робіт 412,4 тис. т дизпалива та 101,1 тис. т бензину.

Прес-служба Мінагрополітики України